

บทที่ 3

ทฤษฎีบทของการลู่เข้าของลำดับ

(CONVERGENCE THEOREMS OF SEQUENCES)

ในบทนี้เราจะศึกษาทฤษฎีบทพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการลู่เข้าของลำดับซึ่งใช้สำหรับการคำนวณลิมิตของลำดับหรือตรวจสอบการลู่เข้าของลำดับ นอกจากนี้จะศึกษาทฤษฎีบทที่ให้เงื่อนไขที่เพียงพอสำหรับการลู่เข้าของลำดับ โดยไม่กล่าวถึงลิมิตของลำดับ ได้แก่ การลู่เข้าของลำดับโมโนโทน เกณฑ์ของโคชีสำหรับการลู่เข้าของลำดับ และหลักการคอนแทรกชัน

3.1 ทฤษฎีบทพื้นฐานของการลู่เข้า (Basic Theorems of Convergence)

ในหัวข้อนี้เราจะศึกษาทฤษฎีบทพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการลู่เข้าของลำดับซึ่งใช้สำหรับการคำนวณลิมิตของลำดับ หรือตรวจสอบการลู่เข้าของลำดับ และเรากล่าวถึง *Bernoulli's Inequality* ในทฤษฎีบทประกอบ 3.1.1 ที่จะใช้ในการพิสูจน์ทฤษฎีบท 3.1.2 โดยละการพิสูจน์

ทฤษฎีบทประกอบ 3.1.1 : Bernoulli's Inequality

ถ้า $a \in \mathbf{R}$ และ $a > -1$ แล้ว $(1+a)^n \geq 1+na$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

ทฤษฎีบท 3.1.2 : ถ้า $c \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $|c| < 1$ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} c^n = 0$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $c \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $|c| < 1$ และให้ $\varepsilon > 0$

พิจารณา $d = \frac{1}{|c|} - 1 > 0$ จะได้ว่า

$$|c| = \frac{1}{1+d}$$

เลือกจำนวนเต็มบวก $N \geq \frac{1}{d\varepsilon}$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$|c^n - 0| = |c^n| = \frac{1}{(1+d)^n} \leq \frac{1}{1+nd} < \frac{1}{nd} \leq \varepsilon$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} c^n = 0$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.3 : ลำดับลู่อเข้าเป็นลำดับมีขอบเขต

พิสูจน์ : กำหนดให้ลำดับ $\{a_n\}$ ลู่อเข้าสู่ a และให้ $\varepsilon = 1$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < 1 \quad \text{หรือ} \quad |a_n| - |a| \leq |a_n - a| < 1$$

สำหรับทุก $n \geq N$ นั่นคือ

$$|a_n| \leq 1 + |a| \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เลือก $M = \max \{|a_1|, |a_2|, \dots, |a_{N-1}|, 1 + |a|\}$

ดังนั้น ทุก $n \in \mathbf{I}^+$ จะได้ว่า

$$|a_n| \leq M$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ มีขอบเขต ■

ทฤษฎีบท 3.1.4 : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a \neq 0$ และลำดับ $\{a_n\}$ ลู่อเข้าสู่ a แล้ว จะมี $N \in \mathbf{I}^+$

ซึ่ง $|a_n| > \frac{|a|}{2}$ สำหรับทุก $n \geq N$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a \neq 0$ และลำดับ $\{a_n\}$ ลู่อเข้าสู่ a และให้ $\varepsilon = \frac{|a|}{2}$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \frac{|a|}{2} \quad \text{หรือ} \quad |a| - |a_n| \leq \frac{|a|}{2}$$

สำหรับทุก $n \geq N$ นั่นคือ

$$|a_n| > |a| - \frac{|a|}{2} = \frac{|a|}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ทฤษฎีบทสิ้นสุด ■

ทฤษฎีบท 3.1.5 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ก็ต่อเมื่อ $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - a) = 0$

พิสูจน์ : ($\rightarrow$) ให้ลำดับ $\{a_n\}$ ลู่อเข้าสู่ a และให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

และ

$$|a_n - a - 0| = |a_n - a| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - a) = 0$

(←) กำหนดให้ $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - a) = 0$ และให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a - 0| = |a_n - a| < \varepsilon$$

สำหรับทุก $n \geq N$ และจะได้ว่า

$$|a_n - a| = |a_n - a - 0| = |a_n - a| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - a) = 0$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.6 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ ก็ต่อเมื่อ $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = 0$

พิสูจน์ : (→) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ และให้ $\varepsilon > 0$

ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - 0| = |a_n| < \varepsilon$$

สำหรับทุก $n \geq N$ และจะได้ว่า

$$||a_n| - 0| = ||a_n|| = |a_n| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = 0$

(←) กำหนดให้ $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = 0$ และให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$||a_n| - 0| = |a_n| < \varepsilon$$

สำหรับทุก $n \geq N$ และจะได้ว่า

$$|a_n - 0| = |a_n| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.7 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ก็ต่อเมื่อ $\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n - a| = 0$

พิสูจน์ : (→) ให้ลำดับ $\{a_n\}$ ลู่เข้าสู่ a โดยทฤษฎีบท 3.1.5 ได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n - a) = 0$$

และดังนั้น โดยทฤษฎีบท 3.1.6 สรุปว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} |a_n - a| = 0$$

(←) พิสูจน์ในทำนองเดียวกันกับข้างบน

ดังนั้น การพิสูจน์ทฤษฎีบทสมมูล ■

ทฤษฎีบท 3.1.8 : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a \geq 0$ และให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ แล้ว

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{a_n} = \sqrt{a}$$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a \geq 0$ และให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$

พิจารณา 2 กรณีต่อไปนี้

กรณีที่ 1 : $a = 0$

ให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - 0| = |a_n| = a_n < \varepsilon^2 \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น

$$|\sqrt{a_n} - \sqrt{0}| = |\sqrt{a_n}| = \sqrt{a_n} < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

และสรุปได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{a_n} = \sqrt{a}$

กรณีที่ 2 : $a \neq 0$

ให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

และสำหรับทุก $n \geq N$ เราได้ $|a_n - a| = \sqrt{a} \varepsilon$ สำหรับทุก $n \geq N$

$$\begin{aligned} |\sqrt{a_n} - \sqrt{a}| &= |(\sqrt{a_n} - \sqrt{a}) [(\sqrt{a_n} + \sqrt{a}) / (\sqrt{a_n} + \sqrt{a})]| \\ &= |a_n - a| / (\sqrt{a_n} + \sqrt{a}) \\ &\leq |a_n - a| / \sqrt{a} \\ &< \varepsilon \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{a_n} = \sqrt{a}$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.9 : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ให้ $\{b_n\}$ เป็นลำดับโดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งสอดคล้องว่า จะมี $M \in \mathbf{R}$ และ $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง $|a_n - a| \leq M|b_n - b|$ สำหรับทุก $n \geq N_1$ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ให้ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งสอดคล้องว่า จะมี $M \in \mathbf{R}$ และ $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| \leq M|b_n - b|$$

สำหรับทุก $n \geq N_1$ เห็นได้ชัดว่า $M \geq 0$ ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ ดังนั้น

มี $N_2 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n - b| = M \frac{\varepsilon}{M+1} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_2$$

เลือก $N = \max\{N_1, N_2\}$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$|a_n - a| \leq M |b_n - b| < M \frac{\varepsilon}{M+1} < \varepsilon$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ■

บทนิยาม 3.1.11 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ นิยาม ผลบวก ผลคูณ และผลหาร ของ

ลำดับ $\{a_n\}$ และลำดับ $\{b_n\}$ ว่าเป็น ลำดับ $\{a_n + b_n\}$, $\{a_n b_n\}$ และ $\left\{\frac{a_n}{b_n}\right\}$ เมื่อ $b_n \neq 0$ ทุก n

ตามลำดับ

ทฤษฎีบท 3.1.12 : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ให้ $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$

และ $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ แล้ว

$$(1) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = a + b$$

$$(2) \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n b_n) = ab$$

$$(3) \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{a_n}{b_n}\right) = \frac{a}{b} \quad \text{เมื่อ } b_n \neq 0 \text{ ทุก } n \text{ และ } b \neq 0$$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ให้ $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ และ

$\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$

(1) ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ดังนั้น จะมี $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_1$$

และเนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ ดังนั้น จะมี $N_2 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n - b| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_2$$

เลือก $N = \max\{N_1, N_2\}$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} |(a_n + b_n) - (a + b)| &= |(a_n - a) + (b_n - b)| \\ &\leq |a_n - a| + |b_n - b| \\ &< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon \end{aligned}$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n + b_n) = a + b$

(2) ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ โดยทฤษฎีบท 3.1.3 $\{b_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต

นั่นคือ จะมี $M > 0$ ซึ่ง $|b_n| \leq M$ ทุก n และโดยทฤษฎีบท 2.3.3 จะมี $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n - b| < \frac{\varepsilon}{2(|a| + 1)} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_1$$

เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ดังนั้น จะมี $N_2 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \frac{\varepsilon}{2M} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_2$$

เลือก $N = \max\{N_1, N_2\}$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} |a_n b_n - ab| &= |a_n b_n + b_n a - b_n a - ab| \\ &= |b_n(a_n - a) + a(b_n - b)| \\ &\leq |b_n| |a_n - a| + |a| |b_n - b| \\ &< M \frac{\varepsilon}{2M} + |a| \frac{\varepsilon}{2(|a| + 1)} \\ &< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon \end{aligned}$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n b_n = ab$

(3) กำหนดให้ $\varepsilon > 0$ และ $b \neq 0$ ให้ $n \in \mathbf{I}^+$ และ $b_n \neq 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$

โดยทฤษฎีบท 3.1.4 จะได้ว่า มี $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n| > \frac{|b|}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_1$$

และโดยทฤษฎีบท 2.3.3 จะมี $N_2 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n - b| < \frac{|b|^2}{4(|a| + 1)} \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_2$$

เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ดังนั้น จะมี $N_3 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \frac{|b|}{4} \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_3$$

เลือก $N = \max\{N_1, N_2, N_3\}$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned}
\left| \frac{a_n}{b_n} - \frac{a}{b} \right| &= \left| \frac{b(a_n - a) + a(b - b_n)}{bb_n} \right| \\
&\leq \frac{|b||a_n - a| + |a||b_n - b|}{|b||b_n|} \\
&= \frac{|a_n - a|}{|b_n|} + \frac{|a|}{|b|} \frac{|b_n - b|}{|b_n|} \\
&< \left(\frac{2}{|b|} \frac{|b|}{4} \varepsilon \right) + \left(\frac{|a|}{|b|} \frac{|b|^2 \varepsilon}{4(|a|+1)} \frac{2}{|b|} \right) \\
&< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon
\end{aligned}$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{a_n}{b_n} \right) = \frac{a}{b}$ ■

จากทฤษฎีบท 3.1.12 จะได้ข้อสังเกตต่อไปนี้

ถ้า $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก และ $\alpha, \beta \in \mathbf{R}$ แล้ว

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (\alpha a_n + \beta b_n) = \alpha \lim_{n \rightarrow \infty} a_n + \beta \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$$

ทฤษฎีบท 3.1.13 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก แล้ว $\{a_n + b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก สมมติให้ $\{a_n + b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก เนื่องจาก $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก จะได้ว่า $\{-a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก ดังนั้น $\{(a_n + b_n) + (-a_n)\}$ เป็นลำดับลู่ออก หรือ $\{b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก ซึ่งขัดแย้งกับข้อกำหนด เพราะฉะนั้น $\{a_n + b_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก ■

ถ้า $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่ออก แล้วเราไม่สามารถสรุปได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก หรือ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก เนื่องจากมีตัวอย่างของ $\{a_n\}$ ซึ่งเป็นลำดับลู่ออก และ $\{a_n\}$ ซึ่งเป็นลำดับลู่ออก ซึ่งได้ $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่ออก ดังจะแสดงในตัวอย่าง 3.1.14 และ 3.1.15

ตัวอย่าง 3.1.14 : ให้ $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n^2 = 1 + \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2} \quad \text{สำหรับทุก } n \in I^+$$

จงแสดงว่า $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่เข้า และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

พิสูจน์ : กำหนดให้ $n \in I^+$ และ $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n^2 = 1 + \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2}$$

ประการแรกจะแสดงว่า $\{a_n^2\}$ ลู่เข้าสู่ 1

โดยทฤษฎีบท 3.1.12 และตัวอย่าง 2.3.4 สรุปได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n^2 = 1$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

ต่อไปจะแสดงว่า $\{a_n\}$ ลู่เข้าสู่ 1

เนื่องจาก

$$a_n^2 = 1 + \frac{2}{n} + \frac{1}{n^2}$$

ดังนั้น

$$a_n = 1 + \frac{1}{n}$$

สำหรับทุก $n \in I^+$ โดยทฤษฎีบท 3.1.12 และตัวอย่าง 2.3.4 สรุปได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 1$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

ตัวอย่าง 3.1.15 : ให้ $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n^2 = (-1)^{2n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in I^+$$

จงแสดงว่า $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่เข้า แต่ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

พิสูจน์ : กำหนดให้ $n \in I^+$ และ $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n^2 = (-1)^{2n}$$

ประการแรกจะแสดงว่า $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

เนื่องจาก

$$a_n^2 = (-1)^{2n} = 1 \quad \text{สำหรับทุก } n$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n^2 = 1$ เพราะฉะนั้น $\{a_n^2\}$ เป็นลำดับลู่ออก

ต่อไปจะแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

เนื่องจาก

$$a_n^2 = (-1)^{2n}$$

ดังนั้น

$$a_n = (-1)^n \text{ สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

และโดยตัวอย่าง 2.3.6 ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาหาขีดจำกัดของลำดับโดยใช้ทฤษฎีบท 3.1.12

ตัวอย่าง 3.1.16 : จงหาขีดจำกัดของลำดับต่อไปนี้

$$(1) a_n = \left(\frac{3}{4}\right)^n + \frac{2}{n} - 6$$

$$(2) a_n = \frac{3n^2 + n}{5n^2 + 2n}$$

$$(3) a_n = r + r^2 + \dots + r^n \text{ เมื่อ } r \in \mathbf{R}$$

วิธีทำ: (1) กำหนดให้ $n \in \mathbf{I}^+$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \left(\frac{3}{4}\right)^n + \frac{2}{n} - 6$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} a_n &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left[\left(\frac{3}{4}\right)^n + \frac{2}{n} - 6 \right] \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{3}{4}\right)^n + \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2}{n} - \lim_{n \rightarrow \infty} 6 \\ &= -6 \end{aligned}$$

(2) กำหนดให้ $n \in \mathbf{I}^+$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \frac{3n^2 + n}{5n^2 + 2n}$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned}
\lim_{n \rightarrow \infty} a_n &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3n^2}{5n^2 + 2n} \\
&= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{3}{5 + (2/n)} \\
&= \frac{\lim_{n \rightarrow \infty} 3}{\lim_{n \rightarrow \infty} 5 + \lim_{n \rightarrow \infty} (2/n)} \\
&= \frac{3}{5}
\end{aligned}$$

(3) กำหนดให้ $r \in \mathbf{R}$ และสำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ ซึ่งนิยาม $\{a_n\}$ ดังนี้

$$a_n = r + r^2 + \dots + r^n$$

เนื่องจาก

$$r + r^2 + \dots + r^n = r(r + r^2 + \dots + r^{n-1}) = r \left(\frac{1 - r^n}{1 - r} \right)$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned}
\lim_{n \rightarrow \infty} a_n &= \lim_{n \rightarrow \infty} r \left(\frac{1 - r^n}{1 - r} \right) \\
&= r \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{1 - r^n}{1 - r} \right) \\
&= \frac{r}{1 - r}
\end{aligned}$$

ทฤษฎีบท 3.1.17 : The Convergence of Cesaro Averages

กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งลู่เข้าสู่ a นิยามลำดับ $\{\sigma_n\}$ ดังนี้

$$\sigma_n = \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n}{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} \sigma_n = a$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งลู่เข้าสู่ a นิยามลำดับ $\{\sigma_n\}$ ดังนี้

$$\sigma_n = \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n}{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

กำหนดให้ $b_n = a_n - a$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ โดยทฤษฎีบท 3.1.5 จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0$$

ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0$ โดยทฤษฎีบท 2.3.3 จะมีจำนวนเต็มบวก p ซึ่ง

$$|b_n| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq p$$

เนื่องจาก $\{b_n\}$ มีขอบเขต ดังนั้น มี $M > 0$ ซึ่ง

$$|b_n| \leq M \quad \text{สำหรับทุก } n \in I^+$$

และเลือกจำนวนเต็มบวก $k > \frac{2pM}{\varepsilon}$

ให้ $N = \max\{p, k\}$ ดังนั้น สำหรับทุก $n \geq N$ เราได้ว่า

$$\begin{aligned} \left| \frac{b_1 + b_2 + \dots + b_n}{n} \right| &= \left| \frac{b_1 + b_2 + \dots + b_p + b_{p+1} + b_{p+2} + \dots + b_n}{n} \right| \\ &\leq \frac{|b_1 + b_2 + \dots + b_p|}{n} + \frac{|b_{p+1} + b_{p+2} + \dots + b_n|}{n} \\ &\leq \frac{|b_1| + |b_2| + \dots + |b_p|}{n} + \frac{|b_{p+1}| + |b_{p+2}| + \dots + |b_n|}{n} \\ &< \frac{pM}{n} + \frac{(n-p)\varepsilon}{2n} \\ &< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} - \frac{p\varepsilon}{2n} \\ &< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon \end{aligned}$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = a$ และเพราะว่า

$$\begin{aligned} \sigma_n - a &= \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n - na}{n} \\ &= \frac{(a_1 - a) + (a_2 - a) + \dots + (a_n - a)}{n} \\ &= \frac{b_1 + b_2 + \dots + b_n}{n} \end{aligned}$$

ดังนั้น สรุปได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} \sigma_n = a$ ■

บทนิยาม 3.1.18 : กำหนดให้ f เป็นฟังก์ชันค่าจริงที่นิยามในอาณาเขตหนึ่งของ a และ l เป็นจำนวนจริง เรากล่าวว่า l เป็นลิมิตของ f เมื่อ x เข้าใกล้ a (*limit of f as x approaches a*) และเขียนแทนโดย $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = l$ ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $\delta > 0$ ซึ่ง $|f(x) - l| < \varepsilon$ สำหรับทุก $0 < |x - a| < \delta$

ในกรณีของบทนิยาม 3.1.22 เรากล่าวว่า $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$ หาค่าได้ (*exist*)

บทนิยาม 3.1.19 : กำหนดให้ f เป็นฟังก์ชันที่หาค่าได้ในบริเวณใกล้ ๆ จำนวนจริง a และ l เป็นจำนวนจริง เรากล่าวว่า l เป็นลิมิตซ้ายของ f เมื่อ x เข้าใกล้ a ทางด้านซ้าย (*limit of f as x approaches a from the left*) และเขียนแทนโดย $\lim_{x \rightarrow a^-} f(x) = l$ ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $\delta > 0$ ซึ่ง $|f(x) - l| < \varepsilon$ สำหรับทุก $a - \delta < x < a$

และจะกล่าวว่า l เป็นลิมิตขวาของ f เมื่อ x เข้าใกล้ a ทางด้านขวา (*limit of f as x approaches a from the right*) และเขียนแทนโดย $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = l$ ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $\delta > 0$ ซึ่ง $|f(x) - l| < \varepsilon$ สำหรับทุก $a < x < a + \delta$

นอกจากนี้เรานิยาม $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = l$ ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $N > 0$ สำหรับทุก $x > N$ แล้ว $|f(x) - l| < \varepsilon$

และ $\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = l$ ถ้า สำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $N > 0$ สำหรับทุก $x < -N$ แล้ว $|f(x) - l| < \varepsilon$

บทนิยาม 3.1.20 : เรากล่าวว่าลำดับ $\{a_n\}$ มีลิมิตเป็นบวกอนันต์ (*positively infinite limit*) ถ้าสำหรับแต่ละ $M > 0$ จะมี N สำหรับทุก $n \geq N$ แล้ว $a_n > M$ และเขียนแทนโดย $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$

และกล่าวว่า ลำดับ $\{a_n\}$ มีลิมิตเป็นลบอนันต์ (*negatively infinite limit*) ถ้าสำหรับแต่ละ $M > 0$ จะมี N สำหรับทุก $n \geq N$ แล้ว $a_n < -M$ และเขียนแทนโดย $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = -\infty$

ทฤษฎีบท 3.1.21 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ และ f เป็นฟังก์ชันค่าจริงที่นิยามบน $[b, \infty)$ ซึ่ง $f(n) = a_n$ สำหรับทุกจำนวน $n \in I^+$ เมื่อ $n \geq b$ ถ้า $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = l$ แล้ว $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่อเข้า และ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = l$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ และ f เป็นฟังก์ชันค่าจริงที่นิยามบน $[b, \infty)$ ซึ่ง

$$f(n) = a_n \quad \text{เมื่อ } n \in I^+ \text{ และ } n \geq b$$

ให้ $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = l$ กำหนด $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $M > 0$ ซึ่ง $|f(x) - l| < \varepsilon$ สำหรับทุก $x > M$

เลือกจำนวนเต็มบวก $N \geq b$ และ $N > M$ สำหรับทุก $n \geq N$ จะได้ว่า

$$|a_n - l| = |f(n) - l| < \varepsilon$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่อเข้าสู่ l ■

บทนิยาม 3.1.22 : กำหนดให้ $D \subset \mathbf{R}$ และ $f : D \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชัน ให้ $a \in D$ เรากล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ a (*continuous function at a*) ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $\delta > 0$ ซึ่ง $|f(x) - f(a)| < \varepsilon$ สำหรับทุก $|x - a| < \delta$

บทนิยาม 3.1.23 : เรากล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องทางซ้ายที่ a (*continuous from the left at a*) ถ้า $\lim_{x \rightarrow a^-} f(x) = f(a)$

และกล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องทางขวาที่ a (*continuous from the right at a*)

ถ้า $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = f(a)$

บทนิยาม 3.1.24 : เรากล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงเปิด (a, b) (*continuous function on open interval (a, b)*) ถ้า f ต่อเนื่องที่ทุก $x \in (a, b)$

บทนิยาม 3.1.25 : เรากล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบนช่วงปิด $[a, b]$ (*continuous function on closed interval [a, b]*) ถ้า f สอดคล้องเงื่อนไขต่อไปนี้

- (1) f ต่อเนื่องบน (a, b)
- (2) f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องทางขวาที่ $x = a$
- (3) f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องทางซ้ายที่ $x = b$

บทนิยาม 3.1.26 : กำหนดให้ f เป็นฟังก์ชัน เรากล่าวว่า f มีอนุพันธ์ที่ a (*differentiable at a*)

ถ้า $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$ หาค่าได้ และเรียกค่าลิมิตนี้ว่าอนุพันธ์ของ f ที่ a (*derivative of f*

at a) ซึ่งจะเขียนแทนโดย $f'(a)$

บทนิยาม 3.1.27 : กำหนดให้ I เป็นช่วงเปิดใด ๆ เรากล่าวว่า f เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้บนช่วงเปิด I (*differentiable on I*) ถ้า f เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้ที่ทุกจุดในช่วง I

บทนิยาม 3.1.28 : ให้ f และ g เป็นฟังก์ชัน ซึ่ง $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = 0$ และ $\lim_{x \rightarrow a} g(x) = 0$ เรากล่าวว่า

$\frac{f}{g}$ อยู่ในรูปแบบไม่กำหนด $\frac{0}{0}$ (*indeterminate form* $\frac{0}{0}$) และเขียนแทนอย่างสั้น ๆ โดย *I.F.* $\frac{0}{0}$

บทนิยาม 3.1.29 : ให้ f และ g เป็นฟังก์ชัน ซึ่ง $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = 0$ และ $\lim_{x \rightarrow a} g(x) = 0$ เรากล่าวว่า $\frac{f}{g}$ อยู่ในรูปแบบไม่กำหนด $\frac{\infty}{\infty}$ (*indeterminate form* $\frac{\infty}{\infty}$) และเขียนแทนอย่างสั้น ๆ โดย $I.F. \frac{\infty}{\infty}$

สำหรับในกรณีทั่วไปเราใช้ทฤษฎีของลิมิตในการหาค่าลิมิตของฟังก์ชัน แต่สำหรับกรณีที่ฟังก์ชันอยู่ในรูปแบบ $I.F.$ เราใช้กฎของโลปีตาล ในการหาค่าลิมิตของฟังก์ชัน โดยละการพิสูจน์สำหรับผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดได้จาก [4]

ทฤษฎีบท 3.1.30 : กฎของโลปีตาล (*L'Hopital's Rule*)

ให้ f และ g เป็นฟังก์ชันที่หาอนุพันธ์ได้บนช่วง (a,b) และ $g'(x) \neq 0$ สำหรับทุกค่า $x \in (a,b)$ ถ้ามี $x_0 \in (a,b)$ ซึ่ง $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = 0 = \lim_{x \rightarrow x_0} g(x)$ และ $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f'(x)}{g'(x)}$ หาค่าได้ หรือมีค่าเท่ากับ $\pm\infty$ แล้ว $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f'(x)}{g'(x)}$

หมายเหตุ :

- 1) กฎของโลปีตาลยังใช้ได้กับเมื่อ $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \pm\infty = \lim_{x \rightarrow x_0} g(x)$
- 2) กฎของโลปีตาลสามารถขยายไปถึงกรณีที่ $x \rightarrow \pm\infty$ และกรณีที่ $x \rightarrow a^-$ และ $x \rightarrow b^+$
- 3) สำหรับรูปแบบของลิมิตที่จัดว่าเป็นรูปแบบไม่กำหนดนอกจากรูปแบบ $I.F. \frac{0}{0}$ และ $I.F. \frac{\infty}{\infty}$ ยังมีอีกหลายรูปแบบซึ่งสามารถจัดรูปให้อยู่ในรูปแบบ $I.F. \frac{0}{0}$ และ $I.F. \frac{\infty}{\infty}$ แล้วสามารถใช้กฎของโลปีตาลในการคำนวณหาค่าลิมิตได้เช่นเดียวกันซึ่งในที่นี้ไม่ได้กล่าวถึงสำหรับผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดได้จาก [4]

ตัวอย่าง 3.1.31 : จงหาลิมิตของลำดับ $\{a_n\}$ ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

$$(1) a_n = \ln\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$$

$$(2) a_n = nr^n \quad \text{โดยที่ } 0 < r < 1$$

วิธีทำ : (1) กำหนดให้ $f : \left[\frac{1}{2}, \infty\right) \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชัน ซึ่งนิยามดังนี้

$$f(x) = \ln\left(1 + \frac{1}{x}\right)^x \quad \text{สำหรับทุก } x \in \left[\frac{1}{2}, \infty\right)$$

จะได้ว่า

$$f(x) = x \ln\left(1 + \frac{1}{x}\right) = \frac{\ln\left(1 + \frac{1}{x}\right)}{1/x}$$

กำหนดให้ $g(x) = \ln\left(1 + \frac{1}{x}\right)$ และ $h(x) = \frac{1}{x}$ เมื่อ $x \in \left(\frac{1}{2}, \infty\right)$

ดังนั้น g และ h เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน $\left[\frac{1}{2}, \infty\right)$ และหาอนุพันธ์ได้บน $\left(\frac{1}{2}, \infty\right)$

ให้ $x \in \left[\frac{1}{2}, \infty\right)$ จะได้ว่า

$$h'(x) = -\frac{1}{x^2} \neq 0$$

เนื่องจาก

$$\lim_{x \rightarrow \infty} g(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} \left[\ln\left(1 + \frac{1}{x}\right) \right] = \ln \left[\lim_{x \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{x}\right) \right] = \ln 1 = 0$$

และ

$$\lim_{x \rightarrow \infty} h(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} = 0$$

จะได้ว่า $\frac{g}{h}$ อยู่ในรูป $\frac{0}{0}$ เพราะว่า

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g'(x)}{h'(x)} = \lim_{x \rightarrow \infty} \left(\frac{1}{1 + \frac{1}{x}} \right) = 1$$

โดยกฎของโลปีตาล จะได้ว่า

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g(x)}{h(x)} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g'(x)}{h'(x)} = 1$$

ดังนั้น $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = 1$ และโดยทฤษฎีบท 3.1.21 สรุปได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 1$

(2) กำหนดให้ $f: \left[\frac{1}{2}, \infty\right) \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชัน และ $0 < r < 1$ นิยาม f ดังนี้

$$f(x) = x r^x \text{ สำหรับทุก } x \in \left[\frac{1}{2}, \infty\right)$$

เนื่องจาก

$$\lim_{x \rightarrow \infty} x = \infty \text{ และ } \lim_{x \rightarrow \infty} r^x = 0$$

แสดงว่าลิมิตอยู่ในรูป $I.F.$ $0 \cdot \infty$ เราจึงเขียนนิพจน์ใหม่เพื่อหาค่าลิมิตดังนี้

$$f(x) = x r^x = \frac{x}{1/r^x}$$

กำหนดให้ $g(x) = x$ และ $h(x) = \frac{1}{r^x}$ เมื่อ $x \in \left(\frac{1}{2}, \infty\right)$

ดังนั้น g และ h เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน $[\frac{1}{2}, \infty)$ และหาอนุพันธ์ได้บน $[\frac{1}{2}, \infty)$

ให้ $x \in [1, \infty)$ จะได้ว่า

$$h'(x) = r^{-x} \ln r \neq 0$$

เนื่องจาก

$$\lim_{x \rightarrow \infty} g(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} x = \infty$$

และ

$$\lim_{x \rightarrow \infty} h(x) = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{r^x} = 0$$

จะได้ว่า $\frac{g}{h}$ อยู่ในรูป $I.F. \frac{\infty}{0}$ เพราะฉะนั้น

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g'(x)}{h'(x)} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{r^{-x} \ln r} = 0$$

โดยกฎของโลปีตาล จะได้ว่า

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g(x)}{h(x)} = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{g'(x)}{h'(x)} = 0$$

ดังนั้น $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = 0$ และโดยทฤษฎีบท 3.1.21 สรุปได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$

ทฤษฎีบท 3.1.32 : ให้ $D \subset \mathbf{R}$ และ $f : D \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ $a \in D$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับใน D ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = f(a)$ นั่นคือ $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = f\left(\lim_{n \rightarrow \infty} a_n\right)$

พิสูจน์ : ให้ $f : D \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ a เมื่อ $a \in D$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับใน D ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ a ดังนั้น จะมี $\delta > 0$ ซึ่ง

$$|f(x) - f(a)| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } |x - a| < \delta$$

เพราะว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ ดังนั้น จะมี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \delta \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

ดังนั้น สำหรับทุก $n \geq N$ เราได้

$$|f(a_n) - f(a)| < \varepsilon$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = f(a)$ ■

ตัวอย่าง 3.1.33 : จงหาค่าลิมิตของลำดับ $\{a_n\}$ ต่อไปนี้

$$(1) a_n = \ln \left(\frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} \right)$$

$$(2) a_n = \sin \left[\frac{\pi}{8} \left(\frac{2n+7}{n} \right) \right]$$

วิธีทำ : (1) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \ln \left(\frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} \right) \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

ให้ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$b_n = \frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

และ $f : [1, \infty) \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชัน ซึ่งนิยามดังนี้

$$f(x) = \ln x \quad \text{สำหรับทุก } x \in [1, \infty)$$

เนื่องจาก $\{b_n\}$ เป็นลำดับคู่เข้า และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \left[\left(1 + \frac{3}{n^2} \right) / \left(1 + \frac{1}{n^2} \right) \right] = 1$$

เพราะว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ 1 โดยทฤษฎีบท 3.1.34 จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left[\ln \left(\frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} \right) \right] = f \left(\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n^2 + 3}{n^2 + 1} \right) = \ln 1 = 0$$

ดังนั้น ลิมิตของ $\{a_n\}$ เท่ากับ 0

(2) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \sin \left[\frac{\pi}{8} \left(\frac{2n+7}{n} \right) \right] \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

ให้ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$b_n = \frac{2n+7}{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

และ $f : \mathbf{R} \rightarrow [-1, 1]$ เป็นฟังก์ชัน ซึ่งนิยามดังนี้

$$f(x) = \sin x \quad \text{สำหรับทุก } x \in \mathbf{R}$$

เนื่องจาก $\{b_n\}$ เป็นลำดับคู่เข้า และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n+7}{n} = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(2 + \frac{7}{n} \right) = 2$$

เพราะว่า f เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ $\frac{\pi}{4}$ โดยทฤษฎีบท 3.1.34 จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left[\sin \left(\frac{\pi \cdot 2n+7}{8n} \right) \right] = f \left(\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2n+7}{n} \right) = \sin \frac{\pi}{4} = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

ดังนั้น ลิมิตของ $\{a_n\}$ เท่ากับ $\frac{1}{\sqrt{2}}$ ●

ในทฤษฎีบท 3.1.32 ไม่สามารถสรุปอะไรได้ ถ้า f ไม่เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง เนื่องจากมีตัวอย่างของ $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = f(\lim_{n \rightarrow \infty} a_n)$ และ $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) \neq f(\lim_{n \rightarrow \infty} a_n)$ เมื่อ f ไม่เป็นฟังก์ชันต่อเนื่อง ดังตัวอย่าง 3.1.34 และตัวอย่าง 3.1.35

ตัวอย่าง 3.1.34 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \frac{1}{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

และ

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{เมื่อ } x = 0 \\ 1 & \text{เมื่อ } x \neq 0 \end{cases}$$

แล้ว f ไม่เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ 0 และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0 \quad \text{และ} \quad f(a_n) = 1 \quad \text{ทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

แต่ $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = 1$ เพราะฉะนั้น

$$f\left(\lim_{n \rightarrow \infty} a_n\right) = 0 \neq 1 = \lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n)$$

ตัวอย่าง 3.1.35 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = 1 - \frac{1}{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

และ $f : (0, 2] \rightarrow \mathbf{R}$ เป็นฟังก์ชัน ซึ่งนิยามดังนี้

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{เมื่อ } 0 < x \leq 1 \\ x & \text{เมื่อ } 1 < x \leq 2 \end{cases}$$

แล้ว f ไม่เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ 1 และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 1 \quad \text{และ} \quad f(a_n) = 0 \quad \text{ทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

จะได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = 0$ เพราะฉะนั้น

$$f\left(\lim_{n \rightarrow \infty} a_n\right) = 1 \neq 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n)$$
 ●

ทฤษฎีบท 3.1.36 : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \geq 0$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $a \geq 0$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ และ $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \geq 0$ สมมติว่า $a < 0$ ให้ $\varepsilon = \frac{|a|}{2}$ ดังนั้น จะมี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่งสอดคล้องว่า

$$|a_n - a| < \varepsilon \quad \text{หรือ} \quad -\frac{|a|}{2} < a_n - a < \frac{|a|}{2}$$

สำหรับทุก $n \geq N$ และสามารถสรุปได้ว่า

$$\frac{3a}{2} < a_n < \frac{a}{2} < 0$$

ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่กำหนดให้ ดังนั้น $a \geq 0$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.37 : กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \leq 0$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $a \leq 0$

พิสูจน์ : การพิสูจน์เป็นทำนองเดียวกันกับทฤษฎีบท 3.1.36 ■

ทฤษฎีบท 3.1.38 : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \geq b$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $a \geq b$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ และ $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \geq b$ และให้ $b_n = a_n - b$ จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = a - b$$

โดยทฤษฎีบท 3.1.36 ได้ว่า $a - b \geq 0$ ดังนั้น $a \geq b$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.39 : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ โดยที่ $a_n \leq b$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $a \leq b$

พิสูจน์ : การพิสูจน์เป็นทำนองเดียวกันกับทฤษฎีบท 3.38 ■

ทฤษฎีบท 3.1.40 : ให้ $a, b, c \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}, \{b_n\}$ และ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง

$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a, \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ และ $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = c$ ถ้า $a_n \leq c_n \leq b_n$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว

$$a \leq c \leq b$$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a, b, c \in \mathbf{R}$ และ $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $\{a_n\}, \{b_n\}$ และ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ

ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a, \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = b$ และ $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = c$ และ $a_n \leq c_n \leq b_n$ ดังนั้น

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (c_n - a_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} c_n - \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = c - a$$

และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (b_n - c_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n - \lim_{n \rightarrow \infty} c_n = b - c$$

เพราะว่า

$$a_n \leq c_n$$

ดังนั้น

$$0 \leq c_n - a_n$$

และ

$$c_n \leq b_n$$

ดังนั้น

$$0 \leq b_n - c_n$$

โดยทฤษฎีบท 3.1.36 จะได้ว่า

$$0 \leq c - a \quad \text{และ} \quad 0 \leq b - c$$

หรือ

$$a \leq c \quad \text{และ} \quad c \leq b$$

ดังนั้น $a \leq c \leq b$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.41 : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a < b$ และ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = c$

ถ้า $a \leq c_n \leq b$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $a \leq c \leq b$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $a, b \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $a < b$ และ $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง

$$\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = c \quad \text{และ} \quad a \leq c_n \leq b$$

พิจารณา $a_n = a$ และ $b_n = b$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ โดยทฤษฎีบท 3.1.40 จะได้ว่า $a \leq c \leq b$ ■

ทฤษฎีบท 3.1.42 : The Squeezing Theorem

กำหนดให้ $\{a_n\}$, $\{b_n\}$ และ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง $a_n \leq c_n \leq b_n$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$
 ถ้า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = l = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = l$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $l \in \mathbf{R}$ และ $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $\{a_n\}$, $\{b_n\}$ และ $\{c_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่ง

$$a_n \leq c_n \leq b_n$$

และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = l = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$$

ให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น จะมี $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - l| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_1$$

และจะได้ว่า

$$l - \varepsilon < a_n$$

เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = l$ ดังนั้น จะมี $N_2 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|b_n - l| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N_2$$

และจะได้ว่า

$$b_n < l + \varepsilon$$

เลือก $N = \max\{N_1, N_2\}$ สำหรับทุก $n \geq N$ เราได้ว่า

$$l - \varepsilon < a_n \leq c_n \leq b_n < l + \varepsilon$$

ดังนั้น $|c_n - l| < \varepsilon$ เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = l$ ■

ตัวอย่าง 3.1.43 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n^2 + b_n^2) = 0$

จงแสดงว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ และ $\{b_n\}$ เป็นลำดับ โดยที่ $\lim_{n \rightarrow \infty} (a_n^2 + b_n^2) = 0$

ประการแรกจะแสดงว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ เนื่องจาก

$$0 \leq a_n^2 \leq a_n^2 + b_n^2$$

และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} 0 = 0 = \lim_{n \rightarrow \infty} (a_n^2 + b_n^2)$$

โดย *The Squeezing Theorem* จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n^2 = 0$$

โดยทฤษฎีบท 3.1.8 สรุปได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{a_n^2} = \lim_{n \rightarrow \infty} |a_n| = 0$$

และทฤษฎีบท 3.1.6 จะได้ว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$$

ในทำนองเดียวกันเราสามารถแสดงได้ว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0$ ●

ตัวอย่าง 3.1.44 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \sqrt[n]{n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

จงแสดงว่า $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n} = 1$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \sqrt[n]{n}$$

สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ และ $n > 1$ ให้ $x_n = \sqrt[n]{n} - 1 > 0$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} n &= (1 + x_n)^n \\ &\geq 1 + nx_n + \frac{n(n-1)}{2} x_n^2 + \dots + x_n^n \\ &\geq 1 + nx_n + \frac{n(n-1)}{2} x_n^2 \\ &\geq \frac{n(n-1)}{2} x_n^2 \end{aligned}$$

หรือ

$$0 < x_n^2 \leq \frac{2}{n-1} \quad \text{สำหรับทุก } n > 1$$

ดังนั้น

$$x_n \leq \frac{\sqrt{2}}{\sqrt{n-1}}$$

เนื่องจาก

$$1 \leq \sqrt[n]{n} = 1 + x_n \leq 1 + \frac{\sqrt{2}}{\sqrt{n-1}}$$

และ

$$\lim_{n \rightarrow \infty} 1 = 1 = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{\sqrt{2}}{\sqrt{n-1}} \right)$$

โดย *The Squeezing Theorem* ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n} = 1$ ●

ต่อไปในหัวข้อ 3.2 และหัวข้อ 3.3 เราจะศึกษาทฤษฎีบทที่ให้เงื่อนไขที่เพียงพอสำหรับการลู่เข้าของลำดับ โดยไม่กล่าวถึงลิมิตของลำดับ ได้แก่ การลู่เข้าของลำดับโมนोटอน เณษ์ของโคชี สำหรับการลู่เข้าของลำดับ และหลักการคอนแทรกชัน

3.2 ลำดับโมนोटอน (*Monotone Sequences*)

บทนิยาม 3.2.1 : เรากล่าวว่าลำดับ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ

- (1) โมนोटอนแบบเพิ่มขึ้น (*monotonically increasing*) ถ้า $a_{n+1} \geq a_n$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$
 (2) โมนोटอนแบบลดลง (*monotonically decreasing*) ถ้า $a_{n+1} \leq a_n$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

และเราเรียกลำดับ $\{a_n\}$ ว่า ลำดับโมนोटอน (*monotone sequence*) ถ้า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้นหรือลำดับโมนोटอนแบบลดลง

ตัวอย่าง 3.2.2 : จงตรวจสอบว่าลำดับ $\{a_n\}$ ต่อไปนี้เป็นลำดับโมนोटอนหรือไม่

(1) $a_n = \frac{1}{n}$

(2) $a_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$

(3) $a_n = (-1)^n$

(4) $a_n = 1 + \frac{1}{2} + \dots + \frac{1}{n}$

วิธีทำ : (1) เพราะว่า $a_{n+1} = \frac{1}{n+1} \leq \frac{1}{n} = a_n$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบลดลง

(2) เนื่องจาก

$$\begin{aligned}
a_n &= \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n \\
&= \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} \frac{1}{n^k} \\
&= 1 + 1 + \frac{n(n-1)}{1 \cdot 2} \frac{1}{n^2} + \frac{n(n-1)(n-2)}{1 \cdot 2 \cdot 3} \frac{1}{n^3} + \dots + \frac{n(n-1)\dots(n-n+1)}{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots n} \frac{1}{n^n} \\
&= 2 + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{n}\right) + \frac{1}{2 \cdot 3} \left(1 - \frac{1}{n}\right) \left(1 - \frac{2}{n}\right) + \dots + \frac{1}{2 \cdot 3 \dots n} \left(1 - \frac{1}{n}\right) \left(1 - \frac{2}{n}\right) \dots \left(1 - \frac{n-1}{n}\right)
\end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned}
a_{n+1} &= \left(1 + \frac{1}{n+1}\right)^{n+1} \\
&= \sum_{k=0}^{n+1} \binom{n+1}{k} \frac{1}{(n+1)^k} \\
&= 1 + 1 + \frac{n(n+1)}{1 \cdot 2} \frac{1}{(n+1)^2} + \dots + \frac{n(n-1)\dots(n-n+1)}{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots (n+1)} \frac{1}{(n+1)^{n+1}} \\
&= 2 + \frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{n+1}\right) + \dots + \frac{1}{2 \cdot 3 \dots (n+1)} \left(1 - \frac{1}{n+1}\right) \left(1 - \frac{2}{n+1}\right) \dots \left(1 - \frac{n}{n+1}\right)
\end{aligned}$$

เพราะว่า $\frac{1}{n} > \frac{1}{n+1}$

จะได้ว่า

$$\left(1 - \frac{1}{n}\right) \left(1 - \frac{2}{n}\right) \dots \left(1 - \frac{n-1}{n}\right) < \left(1 - \frac{1}{n+1}\right) \left(1 - \frac{2}{n+1}\right) \dots \left(1 - \frac{n}{n+1}\right)$$

ดังนั้น $a_n = \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n < \left(1 + \frac{1}{n+1}\right)^{n+1} = a_{n+1}$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบเพิ่มขึ้น

(3) เนื่องจาก มี $a_1 = -1$ และ $a_2 = 1$ จะได้ว่า

$$a_1 = -1 < 1 = a_2$$

ดังนั้น $\{a_n\}$ ไม่เป็นลำดับโมนโทนแบบลดลง

เนื่องจาก มี $a_2 = 1$ และ $a_3 = -1$ จะได้ว่า

$$a_3 = -1 < 1 = a_2$$

ดังนั้น $\{a_n\}$ ไม่เป็นลำดับโมนโทนแบบเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ ไม่เป็นลำดับโมนโทน

(4) เนื่องจากสำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ เราได้

$$a_n = 1 + \frac{1}{2} + \dots + \frac{1}{n} \quad \text{และ} \quad a_{n+1} = 1 + \frac{1}{2} + \dots + \frac{1}{n} + \frac{1}{n+1}$$

และ $\frac{1}{n+1} > 0$ ดังนั้น $a_n \leq a_{n+1}$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบเพิ่มขึ้น

ทฤษฎีบทต่อไปนี้เป็นทฤษฎีบทที่ให้เงื่อนไขที่เพียงพอและจำเป็นสำหรับการเป็นลำดับลู่เข้าของลำดับโมนโทนซึ่งอาศัยสัจพจน์ความบริบูรณ์ (The Completeness Axiom) ดังจะกล่าวต่อไป

สัจพจน์ความบริบูรณ์

ให้ $S \subset \mathbf{R}$ โดยที่ $S \neq \emptyset$ และ S มีขอบเขตบน แล้ว S มีขอบเขตบนค่าน้อยสุด

ให้ $S \subset \mathbf{R}$ โดยที่ $S \neq \emptyset$ และ S มีขอบเขตล่าง แล้ว S มีขอบเขตล่างค่ามากที่สุด

ทฤษฎีบท 3.2.3 : การลู่เข้าของลำดับโมนโทน (The Monotone Convergence Theorem)

ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทน แล้ว $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า ก็ต่อเมื่อ ลำดับ $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต

พิสูจน์: กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทน

($\rightarrow$) $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า โดยทฤษฎีบท 3.1.3 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต

($\leftarrow$) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต พิสูจน์ 2 กรณีต่อไปนี้

กรณี 1: $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบเพิ่มขึ้น

เนื่องจาก $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขตบน โดยสัจพจน์ความบริบูรณ์ จะได้ว่า $\{a_n\}$ มีขอบเขตบนค่าน้อยสุด ให้ u เป็นขอบเขตบนค่าน้อยสุดของ $\{a_n\}$ ดังนั้น $u - \varepsilon$ ไม่เป็นขอบเขตบนของ $\{a_n\}$ นั่นคือ มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$a_N > u - \varepsilon$$

ดังนั้น

$$a_n > u - \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น

$$u - \varepsilon < a_n \leq u < u + \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

หรือ

$$|a_n - u| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = u$ เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

กรณี 2: $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบลดลง

เนื่องจาก $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขตล่าง โดยสัญพจน์ความบริบูรณ์ จะได้ว่า $\{a_n\}$ มีขอบเขตล่างค่ามากที่สุด ให้ l เป็นขอบเขตล่างค่ามากที่สุดของ $\{a_n\}$ ดังนั้น $l + \varepsilon$ ไม่เป็นขอบเขตล่างของ $\{a_n\}$ นั่นคือ มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง $a_N < l + \varepsilon$ ดังนั้น

$$a_n < l + \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น

$$l - \varepsilon < l \leq a_n < l + \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

หรือ

$$|a_n - l| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = l$ เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ทฤษฎีสิ้นสุด ■

ตัวอย่าง 3.2.4 : ลำดับ $\{a_n\}$ ในตัวอย่าง 3.2.2(2) เป็นลำดับลู่เข้า

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังตัวอย่าง 3.2.2(2) จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบเพิ่มขึ้น และในตัวอย่าง 2.2.5(1) เราได้แสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต ซึ่ง

$$\begin{aligned} |a_n| &\leq 2 + \frac{1}{2} \left[1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} + \dots + \frac{1}{2^{n-2}} \right] \\ &\leq 2 + \frac{1}{2} \left[\left(1 - \frac{1}{2^{n-1}} \right) / \left(1 - \frac{1}{2} \right) \right] \\ &\leq 2 + 1 = 3 \end{aligned}$$

จะได้ว่า

$$2 < a_n \leq 3$$

โดยทฤษฎีบท 3.2.3 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า ●

จะเขียนแทนค่าลิมิตของ $\{a_n\}$ ในตัวอย่าง 3.2.4 ด้วย e และจะเห็นว่า $2 < e \leq 3$ และเราสามารถประมาณค่าของ e ได้ สำหรับผู้ที่สนใจสามารถศึกษาจากบทที่ 8 ของ [2] ซึ่งได้ค่าประมาณของ e เท่ากับ 2.7182

ตัวอย่าง 3.2.5 : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

จงแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

วิธีทำ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังนี้

$$a_n = \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)} \quad \text{สำหรับทุก } n \in I^+$$

เนื่องจาก

$$\begin{aligned} a_{n+1} - a_n &= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)(2n+1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)(2n+2)} - \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)} \\ &= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)} \left(\frac{2n+1}{2n+2} - 1 \right) \\ &= \left(\frac{2n+1}{2n+2} - 1 \right) a_n < 0 \end{aligned}$$

และ $0 < \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdots (2n-1)}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdots (2n)} \leq 1$ สำหรับทุก $n \in I^+$

ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบลดลงซึ่งมีขอบเขต

โดยทฤษฎีบท 3.2.3 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

ตัวอย่าง 3.2.6 : ลำดับ $\{a_n\}$ ในตัวอย่าง 3.2.2(4) เป็นลำดับลู่ออก

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังตัวอย่าง 3.2.2(4) และในตัวอย่าง 2.2.5(2)

เราได้แสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับไม่มีขอบเขต ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

ตัวอย่าง 3.2.7 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่มีขอบเขตบน จงแสดงว่า

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่มีขอบเขตบน ให้ $M > 0$ เนื่องจาก M ไม่เป็นขอบเขตบนของ $\{a_n\}$ ดังนั้น มี $N \in I^+$ ซึ่ง $a_N > M$ แต่ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้น ดังนั้น

$$a_n > M \text{ สำหรับทุก } n \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = +\infty$

บทนิยาม 3.2.8 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ และ $\{n_k\}$ เป็นลำดับของจำนวนเต็มบวก ซึ่ง $n_1 < n_2 < \dots$

นิยามลำดับ $\{b_k\}$ ดังนี้

$$b_k = a_{n_k} \text{ สำหรับทุก } k \in I^+$$

แล้ว เราเรียก $\{b_k\}$ ว่าลำดับย่อย (subsequence) ของ $\{a_n\}$

ตัวอย่างเช่น $\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \frac{1}{6}, \dots$ เป็นลำดับย่อยลำดับหนึ่งของลำดับ $\frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \dots$ โดยมี

$$n_k = 2k - 1 \quad \text{สำหรับทุก } k \in \mathbf{I}^+$$

บทนิยาม 3.2.9 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ และ $m \in \mathbf{I}^+$ เรากล่าวว่า m เป็น **peak index** ของ $\{a_n\}$

ถ้า $a_n \leq a_m$ สำหรับทุก $n \geq m$

ตัวอย่างเช่น $1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \dots$ ทุกจำนวน $m \in \mathbf{I}^+$ เป็น **peak index**

$1, -1, 2, -1, 3, \dots$ ไม่มี **peak index**

$1, -1, 1, -1, \dots$ ทุกจำนวนเต็มบวกก็เป็น **peak index**

ทฤษฎีบท 3.2.10 : ทุกลำดับจะมีลำดับย่อยซึ่งเป็นลำดับโมนोटอน

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ พิจารณาตามจำนวน **peak index** ของ $\{a_n\}$ ดังนี้

กรณี 1 : $\{a_n\}$ ไม่มี **peak index**

เนื่องจาก 1 ไม่เป็น **peak index** ของ $\{a_n\}$ ดังนั้น มี $n_1 > 1$ ซึ่ง $a_{n_1} > a_1$

เนื่องจาก n_1 ไม่เป็น **peak index** ของ $\{a_n\}$ ดังนั้น มี $n_2 > n_1$ ซึ่ง $a_{n_2} > a_{n_1}$

ในทำนองเดียวกัน จะมี $n_3 > n_2$ ซึ่ง $a_{n_3} > a_{n_2}$

⋮

ดังนั้น $a_{n_1} < a_{n_2} < a_{n_3} < \dots < a_{n_k}$

นั่นคือ $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้นของ $\{a_n\}$

เพราะฉะนั้น $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอน

กรณี 2 : $\{a_n\}$ มี **peak index** จำนวนจำกัด

ให้ N เป็น **peak index** ที่มีค่ามากที่สุด

เนื่องจาก $N+1$ ไม่เป็น **peak index** ของ $\{a_n\}$ ดังนั้น มี $n_1 > N+1$ ซึ่ง $a_{n_1} > a_{N+1}$

เนื่องจาก n_1 ไม่เป็น **peak index** ของ $\{a_n\}$ ดังนั้น มี $n_2 > n_1$ ซึ่ง $a_{n_2} > a_{n_1}$

ในทำนองเดียวกัน จะมี $n_3 > n_2$ ซึ่ง $a_{n_3} > a_{n_2}$

⋮

ดังนั้น $a_{n_1} < a_{n_2} < a_{n_3} < \dots < a_{n_k}$

นั่นคือ $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอนแบบเพิ่มขึ้นของ $\{a_n\}$

เพราะฉะนั้น $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอน

กรณี 3 : $\{a_n\}$ มี *peak index* จำนวนอนันต์

ให้ $P = \{m \mid m \text{ เป็น } \textit{peak index} \text{ ของ } \{a_n\}\}$ จะได้ว่า P เป็นเซตอนันต์ และ $P \subset \mathbf{I}^+$

ให้ n_1 เป็น *peak index* ที่มีค่าน้อยสุดของ $\{a_n\}$ ดังนั้น $a_{n_1} \geq a_{n_2}$ เมื่อ $n_2 \geq n_1$

ในการทำงานเดียวกัน $a_{n_2} \geq a_{n_3}$ เมื่อ $n_3 \geq n_2$

⋮

จะได้ว่า $a_{n_1} \geq a_{n_2} \geq a_{n_3} \geq \dots \geq a_{n_k}$

นั่นคือ $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอนแบบลดลงของ $\{a_n\}$

เพราะฉะนั้น $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอน

■

ทฤษฎีบท 3.2.11 : ลำดับมีขอบเขตจะมีลำดับย่อยซึ่งเป็นลำดับลู่เข้า

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต

โดยทฤษฎีบท 3.2.10 จะได้ว่า $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยโมนोटอนของ $\{a_n\}$

ดังนั้น $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต โดยทฤษฎีบท 3.2.3 จะได้ว่า $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ทฤษฎีบทสมบูรณ์

■

ทฤษฎีบท 3.2.12 : The Bolzano–Weierstrass Theorem

ให้ a และ b เป็นจำนวนซึ่ง $a < b$ ถ้า $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่ง $a_n \in [a, b]$ ทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้วลำดับ $\{a_n\}$ มีลำดับย่อย $\{a_{n_k}\}$ ซึ่งลู่เข้าสู่ $x \in [a, b]$

พิสูจน์ : กำหนดให้ a และ b เป็นจำนวนซึ่ง $a < b$ ถ้า $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่ง $a_n \in [a, b]$ แล้วได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต โดยทฤษฎีบท 3.2.11 จะมีลำดับ $\{a_{n_k}\}$ ซึ่งเป็นลำดับย่อยของ $\{a_n\}$ และ $\{a_{n_k}\}$ ลู่เข้าสู่ x โดยทฤษฎีบท 3.1.41 สรุปได้ว่า $x \in [a, b]$

■

ทฤษฎีบท 3.2.13 : ถ้า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ a แล้ว ทุกลำดับย่อยของ $\{a_n\}$ ลู่เข้าสู่ a

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ a และ $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยของ $\{a_n\}$

ให้ $\varepsilon > 0$ จะมี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

เนื่องจาก $\{n_k\}$ เป็นลำดับของจำนวนเต็มบวกซึ่งเป็นลำดับเพิ่มขึ้น จะได้ว่า

$$n_j \geq j \quad \text{สำหรับทุก } j \in \mathbf{I}^+$$

ดังนั้น

$$|a_{n_k} - a| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } k \geq N$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_{n_k} = a$ ■

จากทฤษฎีบท 3.2.12 สรุปได้ว่า ถ้า $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_{n+1} = a$

ตัวอย่าง 3.2.14 : ให้ $c < 0$ และ $a_1 > 0$ ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับรีเคอซีฟ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_{n+1} = \sqrt{c + a_n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

จงแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอนที่ลู่เข้าสู่ α เมื่อ $a_1 > 0$ และ α เป็นรากที่เป็นจำนวนจริงบวกของสมการ $x^2 - x - c = 0$ เมื่อ $x > 0$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $c < 0$ และ $a_1 > 0$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับรีเคอซีฟ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_{n+1} = \sqrt{c + a_n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

ประการแรกจะแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอน

ให้ $x > 0$ และ $x^2 - x - c = 0$ เป็นสมการกำลังสอง ดังนั้น $x^2 - x - c = 0$ มีรากของสมการ 2 รากโดยที่รากหนึ่งเป็นจำนวนจริงบวก และอีกรากหนึ่งเป็นจำนวนจริงลบ ให้ α และ β เป็นจำนวนจริงบวก ซึ่ง α และ $-\beta$ เป็นรากของสมการ $x^2 - x - c = 0$ เนื่องจาก

$$\alpha - \beta = 1 \quad \text{และ} \quad \alpha(-\beta) = -c$$

ดังนั้น

$$x^2 - x - c = (x - \alpha)(x + \beta)$$

พิจารณา

$$a_{n+1}^2 - a_n^2 = c + a_n - a_n^2 = (c + a_n) - (c + a_{n-1}) = a_n - a_{n-1}$$

ถ้า $a_n > a_{n-1}$ จะได้ว่า

$$a_{n+1} > a_n$$

และถ้า $a_n < a_{n-1}$ จะได้ว่า

$$a_{n+1} < a_n$$

ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทน

ต่อไปจะแสดงว่า $\{a_n\}$ ลู่เข้าสู่ α โดยแยกพิจารณาเป็น 3 กรณี ตามค่าของ a_1 ดังนี้

กรณีที่ 1 : $a_1 > \alpha$

เนื่องจาก

$$x^2 - x - c = (x - \alpha)(x + \beta)$$

ดังนั้น

$$a_1^2 - a_1 - c = (a_1 - \alpha)(a_1 + \beta)$$

และสรุปว่า

$$a_1^2 - a_1 - c > 0 \quad \text{หรือ} \quad a_2 = \sqrt{c + a_1} < a_1$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบลดลง

เนื่องจาก

$$a_n^2 = c + a_{n-1} > c + a_n$$

ดังนั้น

$$a_n^2 - a_n - c > 0$$

จะได้ว่า $a_n > \alpha$ สำหรับทุก n ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนแบบลดลงซึ่งมีขอบเขตล่าง

โดยทฤษฎีบท 3.2.3 สรุปได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

กำหนดให้ $a \in \mathbf{R}$ และ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ จะได้ว่า $a \geq \alpha$ เนื่องจาก

$$a = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} a_{n+1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{c + a_n} = \sqrt{\lim_{n \rightarrow \infty} (c + a_n)} = \sqrt{c + a}$$

ดังนั้น

$$a^2 = c + a \quad \text{หรือ} \quad a^2 - a - c = 0$$

เพราะฉะนั้น $a = \alpha$ เป็นคำตอบของสมการ $x^2 - x - c = 0$ และสรุปว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

กรณีที่ 2 : $a_1 < \alpha$

การพิสูจน์เป็นทำนองเดียวกันกับกรณีที่ 1

กรณีที่ 3 : $a_1 = \alpha$

ดังนั้น $a_n = \alpha$ สำหรับทุก n เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ α และ α เป็นรากของสมการ $x^2 - x - c = 0$ ดังนั้นการพิสูจน์สมบูรณ์ ●

ตัวอย่าง 3.2.15 : กำหนดให้ $a_1 = \sqrt{2}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับรีเคอร์ซีฟ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_{n+1} = \sqrt{2 + a_n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

จงแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนที่ลู่เข้า พร้อมทั้งหาลิมิตของ $\{a_n\}$

วิธีทำ : กำหนดให้ $a_1 = \sqrt{2}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับรีเคอร์ซีฟ ซึ่งนิยามดังนี้

$$a_{n+1} = \sqrt{2+a_n}$$

สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ และให้ $P(n)$ แทนข้อความ

$$a_n < 2$$

ประการแรกเราจะแสดงว่า $P(n)$ เป็นจริง สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

(i) $P(1)$ เป็นจริง เพราะว่า

$$a_1 = \sqrt{2} \text{ และ } \sqrt{2} < 2$$

ดังนั้น $a_1 < 2$

(ii) ให้ $k \in \mathbf{I}^+$ และ $P(k)$ จริง นั่นคือ $a_k < 2$ เราได้

$$a_{k+1} = \sqrt{2+a_k} < \sqrt{2+2} = \sqrt{4} < 2$$

ดังนั้น $P(k+1)$ เป็นจริง และโดยอุปนัยเชิงคณิตศาสตร์ สรุปได้ว่า $a_n < 2$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

ดังนั้น $0 < a_n < 2$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต

ต่อไปจะแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทน

เนื่องจาก

$$a_{n+1} = \sqrt{2+a_n}$$

เมื่อยกกำลังสองเราได้

$$a_{n+1}^2 = 2 + a_n$$

หรือ

$$a_{n+1}^2 - a_n^2 = 2 + a_n - a_n^2 = (1+a_n)(2-a_n)$$

เพราะว่า $0 < a_n < 2$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ ดังนั้น

$$(1+a_n)(2-a_n) > 0$$

นั่นคือ $a_{n+1}^2 < a_n^2$ และสรุปได้ว่า

$$a_{n+1} < a_n \text{ สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

ดังนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโมนโทนซึ่งมีขอบเขต โดยทฤษฎีบท 3.2.3 และ ทฤษฎีบท 3.1.36

$\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ $a \geq 0$

ประการสุดท้ายจะแสดงการหาลิมิตของ $\{a_n\}$

เนื่องจาก

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_{n+1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{2+a_n}$$

ดังนั้น

$$a = \sqrt{\lim_{n \rightarrow \infty} (2 + a_n)} = \sqrt{2 + a}$$

จะได้ว่า

$$a^2 = 2 + a \quad \text{หรือ} \quad a^2 - a - 2 = 0$$

ดังนั้น

$$a = \frac{1 \pm \sqrt{1+8}}{2} = \frac{1 \pm 3}{2} = 2, -1$$

เพราะฉะนั้น ลิมิตของ $\{a_n\}$ เท่ากับ 2

3.3 การลู่เข้าของลำดับโคซี (Convergence of Cauchy Sequence)

บทนิยาม 3.3.1 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ เรากล่าวว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี (Cauchy Sequence)

ถ้าสำหรับแต่ละ $\varepsilon > 0$ จะมี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง $|a_n - a_m| < \varepsilon$ สำหรับทุก $m \geq N$ และ $n \geq N$

ทฤษฎีบท 3.3.2 : ลำดับลู่เข้าเป็นลำดับโคซี

พิสูจน์ : ให้ $a \in \mathbf{R}$ และ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ a และให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a| < \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก } n \geq N$$

พิจารณาจำนวนเต็ม $m \geq N$ และ $n \geq N$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} |a_n - a_m| &= |(a_n - a) + (a - a_m)| \\ &\leq |a_n - a| + |a_m - a| \\ &< \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ทฤษฎีบทสิ้นสุด

ทฤษฎีบท 3.3.3 : ลำดับโคซีเป็นลำดับมีขอบเขต

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี และให้ $\varepsilon > 0$ ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a_m| < \varepsilon \quad \text{สำหรับทุก } m \geq N \text{ และ } n \geq N$$

กำหนดให้ $N = m$ จะได้ว่า

$$|a_n - a_N| < 1 \quad \text{สำหรับทุก } m \geq N \text{ และ } n \geq N$$

$$\text{เลือก } M = \max\{|a_N| + 1, |a_1|, |a_2|, \dots, |a_{N-1}|\}$$

ดังนั้น

$$|a_n| < M \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต ■

ทฤษฎีบทต่อไปนี้เป็นทฤษฎีบทที่ให้เงื่อนไขที่เพียงพอและจำเป็นสำหรับการเป็นลำดับลู่เข้าของลำดับโคซี

ทฤษฎีบท 3.3.4 : เกณฑ์ของโคซีสำหรับการลู่เข้าของลำดับ (The Cauchy Convergence

Criterion for Sequences)

$\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า ก็ต่อเมื่อ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี

พิสูจน์ : ($\rightarrow$) โดยทฤษฎีบท 3.3.2 ลำดับลู่เข้าเป็นลำดับโคซี

($\leftarrow$) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี โดยทฤษฎีบท 3.3.3 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับมีขอบเขต โดย Bolzano-Weierstrass Theorem จะได้ว่า $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับย่อยของ $\{a_n\}$ ซึ่งลู่เข้าสู่ a

ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี ดังนั้น มี $N \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_n - a_m| < \frac{\varepsilon}{2}$$

สำหรับทุก $m \geq N$ และ $n \geq N$ เพราะว่า $\{a_{n_k}\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่ a ดังนั้น จะมี $K \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$|a_{n_k} - a| < \frac{\varepsilon}{2}$$

สำหรับทุก $k \geq K$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} |a_n - a| &= |(a_n - a_{n_k}) + (a_{n_k} - a)| \\ &\leq |a_n - a_{n_k}| + |a_{n_k} - a| \\ &\leq \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ทฤษฎีบทสมบูรณ์ ■

ทฤษฎีบท 3.3.5 : หลักการคอนแทรคชัน (The Contraction Principle)

กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ ถ้า มี $r \in \mathbf{R}$ ซึ่ง $0 < r < 1$ และ $|a_{n+2} - a_{n+1}| \leq r|a_{n+1} - a_n|$

สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ แล้ว $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ และมี $r \in (0,1)$ ซึ่ง

$$|a_{n+2} - a_{n+1}| \leq r |a_{n+1} - a_n| \quad (*)$$

สำหรับทุก $n, m \in \mathbf{I}^+$ และ $n \geq m$ เราได้ว่า

$$\begin{aligned} a_n - a_m &= (a_{m+1} - a_m) + (a_{m+2} - a_{m+1}) + \dots + (a_{n-1} - a_{n-2}) + (a_n - a_{n-1}) \\ &= \sum_{k=m}^{n-1} (a_{k+1} - a_k) \end{aligned}$$

และโดยการใช้ (*) ซ้ำแล้วซ้ำอีก จะได้

$$|a_{k+1} - a_k| \leq r |a_k - a_{k-1}| \leq r^2 |a_{k-1} - a_{k-2}| \leq \dots \leq r^{k-1} |a_2 - a_1|$$

ดังนั้น

$$|a_n - a_m| = \left| \sum_{k=m}^{n-1} (a_{k+1} - a_k) \right| \leq \sum_{k=m}^{n-1} (a_{k+1} - a_k) \leq \sum_{k=m}^{n-1} r^{k-1} |a_2 - a_1|$$

และ

$$\sum_{k=m}^{n-1} r^{k-1} |a_2 - a_1| = r^{m-1} |a_2 - a_1| \sum_{k=0}^{n-m-1} r^k = |a_2 - a_1| \frac{r^{m-1} - r^{n-m}}{1-r} < |a_2 - a_1| \frac{r^{m-1}}{1-r}$$

ต่อไปเราจะแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี ให้ $\varepsilon > 0$ เนื่องจาก $\lim_{n \rightarrow \infty} r^n = 0$ เราได้ว่า

มี $N_1 \in \mathbf{I}^+$ ซึ่ง

$$r^m < \frac{\varepsilon(1-r)}{|a_2 - a_1|}$$

สำหรับทุก $m \geq N_1$ ให้ $N = N_1 + 1$ สำหรับ $n \geq N$ $m \geq N$ และ $n \geq m$ เราได้

$$|a_n - a_m| < |a_2 - a_1| r^{m-1} \frac{1}{1-r} < \frac{|a_2 - a_1|}{1-r} \frac{\varepsilon(1-r)}{|a_2 - a_1|} = \varepsilon$$

เพราะฉะนั้น $\{a_n\}$ เป็นลำดับโคซี โดยทฤษฎีบท 3.34 $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า ■

ตัวอย่าง 3.3.6 : จงแสดงว่าลำดับที่กำหนดต่อไปนี้ลู่เข้า และหาลิมิตของลำดับ

$$(1) a_1 = 1 \quad \text{และ} \quad a_n = 1 + \frac{a_{n-1}}{4}$$

$$(2) a_1 = \sqrt{2} \quad \text{และ} \quad a_{n+1} = \sqrt{2a_n}$$

วิธีทำ : (1) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังนี้

$$a_1 = 1 \quad \text{และ} \quad a_n = 1 + \frac{a_{n-1}}{4} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

เนื่องจาก

$$\begin{aligned} |a_{n+2} - a_{n+1}| &= \left| 1 + \frac{a_{n+1}}{4} - 1 - \frac{a_n}{4} \right| \\ &= \frac{1}{4} |a_{n+1} - a_n| \end{aligned}$$

โดยทฤษฎีบท 3.3.5 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้าสู่จำนวนจริง a เนื่องจาก

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_{n+1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{a_n}{4} \right)$$

ดังนั้น

$$a = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{a_n}{4} \right) = 1 + \frac{a}{4}$$

จะได้ว่า

$$a = 1 + \frac{a}{4} \quad \text{หรือ} \quad a = \frac{4}{3}$$

เพราะฉะนั้น ลิมิตของ $\{a_n\}$ เท่ากับ $\frac{4}{3}$

(2) กำหนดให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับซึ่งนิยามดังนี้

$$a_1 = \sqrt{2} \quad \text{และ} \quad a_{n+1} = \sqrt{2a_n} \quad \text{สำหรับทุก } n \in \mathbf{I}^+$$

ประการแรกจะแสดงว่า $a_n \geq \sqrt{2}$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ และให้ $P(n)$ แทนข้อความ

$$a_n = \sqrt{2a_{n-1}}$$

เราจะแสดงว่า $P(n)$ เป็นจริง สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

(i) $P(1)$ เป็นจริง เพราะว่า

$$a_1 = \sqrt{2} \quad \text{และ} \quad \sqrt{2} = \sqrt{2}$$

ดังนั้น $a_1 \geq \sqrt{2}$

(ii) ให้ $k \in \mathbf{I}^+$ และ $P(k)$ เป็นจริง นั่นคือ $a_k \geq \sqrt{2}$ เราได้

$$a_{k+1} = \sqrt{2a_k} \geq \sqrt{2\sqrt{2}} > \sqrt{2}$$

ดังนั้น $P(k+1)$ เป็น และโดยอุปนัยเชิงคณิตศาสตร์ สรุปได้ว่า $a_n \geq \sqrt{2}$ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$

ต่อไปจะแสดงว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า เนื่องจาก

$$\begin{aligned} |a_{n+2} - a_{n+1}| &= \left| \sqrt{2a_{n+1}} - \sqrt{2a_n} \right| \\ &= \left| (\sqrt{2a_{n+1}} - \sqrt{2a_n}) \cdot \left[\frac{(\sqrt{2a_{n+1}} + \sqrt{2a_n})}{(\sqrt{2a_{n+1}} + \sqrt{2a_n})} \right] \right| \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \left| \frac{2(a_{n+1} - a_n)}{\sqrt{2}(\sqrt{a_{n+1}} + \sqrt{a_n})} \right| \\
&= \left| \frac{2(a_{n+1} - a_n)}{\sqrt{2}(\sqrt{\sqrt{2}a_n} + \sqrt{a_n})} \right| \\
&\leq \left| \frac{2(a_{n+1} - a_n)}{\sqrt{2}(\sqrt{\sqrt{2}\sqrt{2}} + \sqrt{a_n})} \right| \\
&< \frac{1}{2} |a_{n+1} - a_n|
\end{aligned}$$

โดยทฤษฎีบท 3.3.5 จะได้ว่า $\{a_n\}$ เป็นลำดับคู่เข้า

ประการสุดท้าย จะแสดงการหาขีดจำกัดของ $\{a_n\}$ ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับคู่เข้าสู่จำนวนจริง a เนื่องจาก

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_{n+1} = \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{2a_n} = \sqrt{2 \lim_{n \rightarrow \infty} a_n}$$

ดังนั้น

$$a = \sqrt{2 \lim_{n \rightarrow \infty} a_n} = \sqrt{2a}$$

จะได้ว่า

$$a^2 - 2a = 0 \quad \text{หรือ} \quad a(a-2) = 0$$

ดังนั้น

$$a = 0 \quad \text{หรือ} \quad a = 2$$

เพราะว่า $a_n \geq \sqrt{2}$ ดังนั้น $a = 2$ เพราะฉะนั้น ขีดจำกัดของ $\{a_n\}$ เท่ากับ 2 ●

เราจะจบสารนิพนธ์นี้โดยการให้นิยามของอนุกรมของลำดับของจำนวนจริงซึ่งนิยามมาจากลำดับของจำนวนจริง ดังนั้นการศึกษอนุกรมของจำนวนจริงจึงนำผลที่ได้ศึกษาไว้แล้วสำหรับลำดับมาใช้ได้ทั้งหมด

3.4 อนุกรมของจำนวนจริง (Series of Real Numbers)

บทนิยาม 3.4.1 : ให้ $\{a_n\}$ เป็นลำดับ สำหรับทุก $n \in \mathbf{I}^+$ ให้ $S_n = a_1 + a_2 + \dots + a_n + \dots$ เราจะเรียกลำดับ $\{S_n\}$ ว่า อนุกรมของจำนวนจริง (series of real numbers) และเขียนแทนอนุกรม

โดย $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ หรือ $a_1 + a_2 + \dots + a_n + \dots$ เรียก a_n ว่า เทอมที่ n (n^{th} term) ของอนุกรม และ

เรียก S_n ว่า ผลบวกย่อยที่ n (n^{th} partial sum) ของอนุกรม

บทนิยาม 3.4.2 : ให้ $\{S_n\}$ เป็นลำดับของผลบวกย่อยของอนุกรม $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ เรากล่าวว่า $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$

เป็นอนุกรมลู่เข้า (*convergent series*) ถ้า $\{S_n\}$ เป็นลำดับลู่เข้า

ถ้า $\{S_n\}$ ลู่เข้าสู่ s เราเรียก s ว่าผลบวก (*sum*) ของอนุกรม และเขียนแทนโดย

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n = s$$

ถ้าลำดับ $\{S_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก เรากล่าวว่า $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ เป็นอนุกรมลู่ออก (*divergent series*)

ตัวอย่าง 3.4.3 : จงแสดงว่า $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^n} = 2$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $n \in I^+$ และ $\{S_n\}$ เป็นลำดับ ซึ่งนิยามดังนี้

$$S_n = \sum_{k=1}^n \frac{1}{2^k}$$

เราจะแสดงว่า $\{S_n\}$ ลู่เข้าสู่ 2 ให้ $\varepsilon > 0$

เลือกจำนวนเต็มบวก $N \geq \frac{1}{\varepsilon}$ สำหรับทุกจำนวนเต็ม $n \geq N$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} |S_n - s| &= \left| 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} + \dots + \frac{1}{2^n} - 2 \right| \\ &= \left| 2 - \frac{1}{2^n} - 2 \right| \\ &= \frac{1}{2^n} < \frac{1}{n} \leq \frac{1}{N} < \varepsilon \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น $\{S_n\}$ ลู่เข้าสู่ 2 และ $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^n} = 2$ ●

ตัวอย่าง 3.4.4 : จงหาผลบวกของ $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n(n+1)}$

วิธีทำ : เนื่องจาก

$$\frac{1}{k(k+1)} = \frac{1}{k} - \frac{1}{k+1}$$

จะได้ว่า

$$S_n = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k(k+1)} = \sum_{k=1}^n \left(\frac{1}{k} - \frac{1}{k+1} \right)$$

ดังนั้น

$$S_n = \left(1 - \frac{1}{2}\right) + \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3}\right) + \dots + \left(\frac{1}{n-1} - \frac{1}{n}\right) + \left(\frac{1}{n} - \frac{1}{n+1}\right) = 1 - \frac{1}{n+1}$$

เพราะฉะนั้น

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} S_n &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 - \frac{1}{n+1}\right) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} 1 - \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n+1} \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} 1 - \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1/n}{1+(1/n)} \\ &= 1 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} S_n = 1$ และ $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n(n+1)} = 1$ ●

ตัวอย่าง 3.4.5 : จงแสดงว่าอนุกรมเรขาคณิต (*geometric series*)

$$a + ar + ar^2 + \dots \text{ เป็นอนุกรมลู่เข้า ถ้า } |r| < 1 \text{ และมีผลบวกเป็น } \frac{a}{1-r}$$

พิสูจน์ : เนื่องจาก

$$\begin{aligned} S_n &= a + ar + ar^2 + \dots + ar^{n-1} \\ &= a(1 + r + r^2 + \dots + r^{n-1}) \\ &= \frac{a(1-r^n)}{1-r} \end{aligned}$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \lim_{n \rightarrow \infty} S_n &= \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{a}{1-r} - \frac{ar^n}{1-r} \right) \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a}{1-r} - \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{ar^n}{1-r} \\ &= \frac{a}{1-r} - \frac{a}{1-r} \lim_{n \rightarrow \infty} r^n \\ &= \frac{a}{1-r} \end{aligned}$$
 ●

ตัวอย่าง 3.4.6 : จงตรวจสอบว่าอนุกรม $1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{9} - \frac{1}{27} + \dots$ เป็นอนุกรมลู่เข้าหรือไม่

วิธีทำ : เนื่องจากอนุกรม $1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{9} - \frac{1}{27} + \dots$ เป็นอนุกรมเรขาคณิตที่มี $a=1$ และ

$r = -\frac{1}{3}$ ดังนั้นอนุกรมนี้เป็นอนุกรมลู่เข้า และ

$$1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{9} - \frac{1}{27} + \dots = \frac{1}{1 - (-1/3)} = \frac{3}{4}$$

ตัวอย่าง 3.4.7 : จงแสดงว่าอนุกรมฮาร์โมนิก (*harmonic series*)

$$1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{n} + \dots \text{ เป็นอนุกรมลู่ออก}$$

พิสูจน์ : เนื่องจาก

$$S_n = 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{n}$$

เป็นลำดับซึ่งนิยามดังตัวอย่าง 3.2.2(4) ดังนั้น $\{S_n\}$ เป็นลำดับโมนोटอน แต่ในตัวอย่าง 2.2.5(2)

ได้แสดงแล้วว่า $\{S_n\}$ เป็นลำดับไม่มีขอบเขต และโดยทฤษฎีบท 3.2.3 สรุปได้ว่า

$\{S_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก ดังนั้น $1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{n} + \dots$ เป็นอนุกรมลู่ออก

ทฤษฎีบท 3.4.8 : ถ้า $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ ลู่เข้า แล้ว $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$

พิสูจน์ : กำหนดให้ $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ ลู่เข้า พิจารณา $n \geq 2$ จะได้ว่า

$$S_n - S_{n-1} = (a_1 + a_2 + \dots + a_n) - (a_1 + a_2 + \dots + a_{n-1}) = a_n$$

ดังนั้น

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} S_n - \lim_{n \rightarrow \infty} S_{n-1}$$

ถ้าลิมิตของแต่ละเทอมทางขวาค่าได้ เนื่องจาก $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ ลู่เข้า ดังนั้น

$$\lim_{n \rightarrow \infty} S_n = \lim_{n \rightarrow \infty} S_{n-1} = S$$

เพราะฉะนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$

ทฤษฎีบท 3.4.8 มีประโยชน์ในการตรวจสอบว่าอนุกรมเป็นอนุกรมลู่เข้าหรือไม่ ดังจะเห็นได้จากการแสดงว่าอนุกรมเรขาคณิตลู่ออก เมื่อ $|r| \geq 1$

ถ้า $a_n = ar^n$ แล้ว $|ar^{n+1}| = |ar^n| |r| \geq |ar^n| \geq |a| > 0$ สำหรับทุก $n = 0, 1, 2, \dots$

เนื่องจาก $0 < a_1 \leq a_2 \leq a_3 \leq \dots$ ดังนั้น $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n \neq 0$

เพราะฉะนั้น อนุกรม $a + ar + ar^2 + \dots$ ลู่ออก เมื่อ $|r| \geq 1$

บทกลับของทฤษฎีบท 3.1.20 ไม่จริง นั่นคือเราแสดงได้ว่ามีอนุกรม $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ ซึ่ง $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$

แต่อนุกรมนี้เป็นอนุกรมลู่ออกดังตัวอย่างต่อไปนี้

$$\text{อนุกรม } \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{n}} \text{ ลู่ออก}$$

$$\text{เนื่องจาก } S_n = 1 + \frac{1}{\sqrt{2}} + \dots + \frac{1}{\sqrt{n}} > \frac{1}{\sqrt{n}} + \frac{1}{\sqrt{n}} + \dots + \frac{1}{\sqrt{n}} = \frac{n}{\sqrt{n}} = \sqrt{n}$$

เมื่อกำหนด $M > 0$ เลือกจำนวนเต็มบวก $n > M^2$ ดังนั้น $S_n > M$ และสรุปได้ว่า $\{S_n\}$ เป็นลำดับไม่มีขอบเขต เพราะฉะนั้น $\{S_n\}$ เป็นลำดับลู่ออก

$$\text{ดังนั้น } \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{n}} \text{ เป็นอนุกรมลู่ออก}$$

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์